

та си. Войниците какъто и народътъ го приехъ съ голѣма радостъ, което не обезпокои малко Доляна.

Като распръснъ страховетъ си, той са прѣстори, че е въ вѣсхищеніе отъ дохождане и му предложи да раздѣли съ него върховната власть. Алузіянтъ прие на радо сърце това предложение, и за да спечели още повече любовта, на народа и на войската, той скоро послѣ съ 40,000 души отиде да обсади Солунъ. Но патрицій Константинъ, ближенъ сродникъ на И-ра, мжжкы са брани срѣщу туй нападанье; и Алузіянтъ слѣдъ като би града напразно шесть дена наредъ, принуденъ бѣше да промѣни обсадата на блокусъ, въ надѣжда, че гладътъ ще принуди най-подиръ гарнизона да са прѣдаде. Обаче той злѣ са излѣга въ своето ожиданье: 15,000 Българи са посѣкохъ въ едно общо излазянье, което направихъ обсаденытъ, и той са видѣ принуденъ самъ-си да бѣгъ. Тѣзи побѣда увеличи сумненіята, които двамата съискатели на короната имахъ единъ къмъ другы: Долянтъ съкаше, че таквази знаменита побѣда е была слѣдствие отъ нѣкое предателство, и Алузіянтъ са страхуваше, че неговътъ противникъ е обтърнѣлъ нарочно злощастіето му въ престапленіе, и нерачилъ да са възползува отъ този случай за да го направи умразенъ на народа. И наистинъ не трѣбаше повече да са заловѣтъ по между си, какъто да са съсипѣтъ единъ другый. Алузіянтъ по-хитъръ отъ противника си; предваря та го поканва на угощеніе, дѣто го опива и му избожда очитѣ. Тѣзи постѣпка стига да докаже, че Алузіянтъ не бѣше чистъ българинъ; само гръцката злоба може да са прострѣ тѣй безчеловѣчно!

Какъто познаваше добръ непостоянныя характеръ на Българытъ, той писа на императора и му са врече да са подчини на неговата власть, ако той го прости и го награди съ услугата, която му предла-